

Зірочки

Наталя Забіла

Ледве ясне сонечко
скотиться додолу,
ледве вечір присмерком
вкриє ліс і поле,
як на небі синьому,
понад цілим світом,
ми, веселі зірочки,
вогники засвітим.

Безліччю ліхтариків
сяєм над землею,
сонну землю пестимо
ласкою своєю.
У степах мандрівникам
і плавцям у морі
ми дорогу вкажемо
в синьому просторі.

А маленьким діточкам,
що лягають спати,
ми хорошу казочку
будем повідати,
щоб їм сні приснилися
радісні й бадьорі:
квіти та метелики
і блискучі зорі.